

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: A. T., narozen X,
státní příslušník X,
pobytem ZZC Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky Praha,
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2025, č. j. MV-36962-3/OAM-2025,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 17. 7. 2024, č. j. OAM-818/BA-BA01-LE05-2024, žalovaný rozhodl o opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 2. 3. 2025 tak,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

že řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů.

II.

Žaloba

2. V úvodu žaloby žalobce uvedl, že došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy. Žalovaný nemohl zjistit skutkový stav do té míry, aby o této žalobě mohl rozhodnout. Byť byl žalobce poučen o tom, že s ním nebude veden pohovor, žalovaný jej měl stejně vyzvat k poskytnutí údajů k žádosti, případně k odstranění jejich vad. Ze zákona o azylu plyne, že pohovor se v zásadě neprovádí v případě podání opakované žádosti (§ 23). Z ničeho ovšem nelze dovodit, že by žalovaný neměl žadatele vyzvat k poskytnutí údajů k žádosti v souladu s § 10, a to i v případě další opakované žádosti. Minimálně měl žalovaný povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad žádosti v souladu s § 37 odst. 3 správního řádu. Použití tohoto ustanovení na řízení ve věci mezinárodní ochrany zákon o azylu v § 9 nevylučuje. Bez zjištění konkrétních důvodů, pro které žalobce žádá o mezinárodní ochranu, žalovaný porušil svou povinnost řádně zjistit skutkový stav věci. Žalovaný zcela nepřezkoumatelným způsobem zdůvodnil svůj závěr o neexistenci podstatné změny okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a. Žalobce má za to, že vypuknutí ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem dne 24. 2. 2022, ke kterému došlo po ukončení předchozího azylového řízení žalobce, je podstatnou změnou okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a. Byť se tato válka odehrává pouze na území Ukrajiny, je zřejmé, že i celková bezpečnostní situace v Rusku se od té doby také změnila. Správní orgán nijak nezohlednil osobní příběh účastníka řízení v souvislosti s vypuknutím ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem. Nevypořádal se s možnými riziky, která by mohla žalobci hrozit při navrácení do země původu žalobce vzhledem k důvodům, pro které žalobce již třikrát žádal o mezinárodní ochranu. Minimálně ve své první žádosti žalobce poukazoval na své politické aktivity v Rusku. Je přitom známo, že po vypuknutí války ruské státní orgány mnohem víc potlačují jakýkoliv projev nesouhlasu se státní politikou. Žalovaný se proto měl zabývat tím, zda se ani v tomto ohledu situace nezměnila. Rusko vyhlásilo mobilizaci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 9. 2022, čj. 1 Azs 84/2022-61). V uvedeném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud mimo jiné k závěru, že „[p]odá-li stěžovatel neprodleně poté, co mu bude doručen rozsudek Nejvyššího správního soudu, novou žádost o udělení mezinárodní ochrany a opírá-li ji o změnu bezpečnostní situace v Ruské federaci, která vyšla najevo v nynějším řízení před Nejvyšším správním soudem, představuje tato žádost projev vůle dle § 3 odst. 1 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, na základě jehož obsahu se lze důvodně domnívat, že došlo k podstatné změně okolností vztahujících se k možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy (§ 3 odst. 2 téhož zákona). Správní orgán bude muset tuto žádost posoudit jako přípustnou s ohledem na závazek non-refoulement.“ Žalobce sice neuvedl mobilizaci jako důvod podání své žádosti o mezinárodní ochranu. Je však zřejmé, že je ve věku, kdy by se ho mobilizace mohla týkat, což žalovanému jistě bylo známo a k této skutečnosti měl přihlédnout z úřední povinnosti.

III.

Vyjádření žalovaného

3. Ve vyjádření k žalobě navrhl žalovaný zamítnutí žaloby s tím, že aktuální žádost výše jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany na území ČR je již čtvrtá v pořadí. Poprvé žádal jmenovaný o udělení mezinárodní ochrany v ČR 19. 6. 2019, řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-329/LE-BA02-2019. Správní orgán vydal 27. 11. 2019 rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany č. j. OAM-329/LE-BA02-ZA10-2019, jež nabylo právní moci 18. 12. 2019. Proti tomuto rozhodnutí podal jmenovaný 2. 1. 2020 žalobu k Městskému soudu v Praze, který ji usnesením č. j. 1 Az 2/2020-25 ze dne 15. 6. 2020 odmítl. Usnesení nabylo právní moci 7. 7. 2020 a žalobce proti němu nepodal žádný opravný prostředek. Druhou žádost o udělení o mezinárodní ochrany v ČR jmenovaný podal 8. 11. 2020. Řízení bylo vedeno pod č. j. OAM-131/LE-BA02-2020 a rozhodnutím č. j. OAM-131/LE-BA02-ZA10-2020 ze dne 1. 2. 2021, jež nabylo právní moci 3. 2. 2021, bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno z důvodu nepřipustné opakované žádosti. Proti tomuto rozhodnutí jmenovaný podal 16. 2. 2021 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem č. j. 20 Az 2/2021-37 ze dne 16. 4. 2021 zamítl. Tento rozsudek nabylo právní moci 18. 5. 2021 a jmenovaný proti němu nepodal žádný opravný prostředek. Potřetí jmenovaný požádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR 22. 7. 2021. Řízení bylo vedeno pod č. j. MV-117868/OAM-2021 a usnesením č. j. MV-117868-2/OAM-2021 ze dne 28. 7. 2021, jež nabylo právní moci 28. 7. 2021, bylo podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastaveno pro nepřipustnost další opakované žádosti. Proti tomuto usnesení jmenovaný podal 11. 8. 2021 žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě, který ji rozsudkem č. j. 19 AZ 31/2021 ze dne 27. 10. 2021 zamítl. Rozsudek nabylo právní moci 3. 2. 2022 a jmenovaný proti němu nepodal žádný opravný prostředek. Žádost o mezinárodní ochranu, kterou výše jmenovaný aktuálně podal, je další opakovanou žádostí ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu. Správní orgán při posouzení další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného vycházel z rozhodnutí k předchozím řízením a dále z informací, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Rusku, konkrétně z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 8. 7. 2024. Správní orgán posoudil důvody další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany výše jmenovaného a provedl srovnání s jeho tvrzeními, která učinil v rámci předchozích správních řízení ve věci mezinárodní ochrany. Správní orgán konstatuje, že jmenovaný v první žádosti o udělení mezinárodní ochrany označil za její důvody obavu z trestního stíhání a uvěznění ve vlasti kvůli účasti na demonstracích a projevům nesouhlasu s tamní situací. Ve druhém řízení uvedl za důvod své žádosti nad výše uvedené, že má vztah s českou státní občankou. Ve třetím řízení označil za důvod podání žádosti, že jeho přítelkyně je těhotná. V současném řízení žalobce neuvedl naprosto žádné konkrétní skutečnosti k podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, přestože byl poučen, že s ním nebude za tímto účelem veden žádný pohovor a musí tedy vše prezentovat v rámci své opakované žádosti. Správní orgán tak dospěl k závěru, že jmenovaný neuvedl ve své další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR žádné nové skutečnosti, když neuvedl žádné její důvody, nepoukázal na žádnou podstatnou změnu okolností jeho případu a ani správní orgán neshledal takové nové skutečnosti či okolnosti, na jejichž základě by bylo možné se důvodně domnívat, že by jmenovaný byl vystaven pronásledování nebo hrozbě vážné újmy.

IV.

Posouzení věci soudem

4. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

V.

Rozhodnutí soudu

5. Žaloba je nedůvodná.
6. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť se v jeho případě jde již o čtvrtou žádost.
7. Dále má soud ze správního spisu za prokázané, že první žádost žalobce na území ČR je datována ke dni 19. 6. 2019. Tuto první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce z důvodu obav z trestního stíhání za účast na demonstracích. Řízení o žádosti bylo vedeno pod č. j. OAM-329/LE-BA02-2019. Správní orgán vydal 27. 11. 2019 rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany č. j. OAM-329/LE-BA02-ZA10-2019, jež nabylo právní moci 18. 12. 2019. Druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 8. 11. 2020. Řízení o této žádosti bylo skončeno rozhodnutím, kterým řízení bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno z důvodu nepřipustné opakované žádosti. Potřetí jmenovaný požádal o udělení mezinárodní ochrany v ČR 22. 7. 2021. Řízení bylo vedeno pod č. j. MV-117868/OAM-2021 a usnesením č. j. MV-117868-2/OAM-2021 ze dne 28. 7. 2021, jež nabylo právní moci 28. 7. 2021, bylo podle § 11a odst. 3 zákona o azylu zastaveno pro nepřipustnost další opakované žádosti.
8. V aktuálně podané čtvrté žádosti ze dne 2. 3. 2025 žalobce neuvedl žádný konkrétní důvod, následně v žalobě tvrdil, že měl být vyzván k odstranění vad své žádosti a také že měl být vyzván k poskytnutí údajů k žádosti.
9. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu *„Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle 13 a § 14b, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“*
10. Dle § 87a odst. 3 zákona o azylu *na žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který podal další opakovanou žádost, se nevztahují práva a oprávnění, která by měl jako žadatel o udělení mezinárodní ochrany podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů.*
11. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce byl v den podání předmětné žádosti o mezinárodní ochranu poučen mimo jiné o tom, že s ním nebude proveden pohovor k žádosti a že nebude ani vyzván k poskytnutí údajů ke své žádosti. Toto poučení žalobce převzal a stvrdil svým podpisem.
12. Za této situace soud neshledal žádné pochybení v postupu správních orgánů. Žalobce podal již čtvrtou žádost o mezinárodní ochranu, tudíž se na něho vztahuje cit. ust. § 87a odst. 3 zákona o azylu. V tomto ust. je uvedeno, že na žadatele, který podal další opakovanou žádost (tj. nejméně třetí ve smyslu ust. § 2 písm. g) zákona o azylu), se nevztahují práva a oprávnění žadatele o mezinárodní ochranu podle zákona o azylu ani podle zvláštních právních předpisů. K procesním právům ve smyslu § 87a odst. 3 zákona o azylu, která se na žadatele od třetí žádosti nevztahují, lze přiřadit podle názoru soudu jednoznačně jak právo být

vyzván k poskytnutí údajů ke své žádosti, tak i právo na výzvu k odstranění vad dle § 37 odst. 5 správního řádu jakožto zvláštního právního předpisu.

13. Při posouzení další opakované žádosti o mezinárodní ochranu dle § 11a odst. 3 zákona o azylu je nezbytné přezkoumat, zda se lze s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a.
14. Žalovaný v předmětném řízení přezkoumával, jelikož žalobce neuvedl žádné nové azylově relevantní skutečnosti, pouze zda nedošlo k podstatné změně okolností ve smyslu výše cit. § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žalobce teprve v žalobě uvedl, že za podstatnou změnu okolností považuje vypuknutí ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem dne 24. 2. 2022.
15. Soud toto tvrzení neshledal důvodným, neboť jak sám žalobce uvádí, jedná se o válku probíhající pouze na území Ukrajiny, nikoli v Ruské federaci, jíž je žalobce státním občanem, tudíž mu v souvislosti s návratem do země původu nehrozí nebezpečí vážné újmy dle § 14a z důvodu svévolného násilí v rámci ozbrojeného konfliktu.
16. Žalobce ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl, že se obává pronásledování v souvislosti se svou účastí na demonstracích. Mezinárodní ochrana mu udělena nebyla, neboť nebylo prokázáno, že by žalobce mohl mít odůvodněný strach z pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu.
17. Tento závěr správních orgánů žalobce podáním čtvrté žádosti o mezinárodní ochranu nijak nezpochybil, když svou žádost nijak konkrétně nezduvodnil. Rovněž v žalobě uvádí žalobce pouze obecnou úvahu, že v souvislosti s konfliktem na Ukrajině se zvýšilo nebezpečí jeho pronásledování za dřívější účasti na demonstracích, protože ruské orgány po vypuknutí války mnohem víc potlačují jakýkoliv projev nesouhlasu se státní politikou. Dále žalobce vyslovil obavu z mobilizace.
18. Žalovaný se dle názoru soudu dostatečně zabýval tím, zda nedošlo k podstatné změně okolností, které by mohly mít vliv na posouzení případu žalobce podle § 12 nebo § 14a zákona o azylu, když při absenci konkrétních tvrzení žalobce vycházel ze Informace OAMP Ministerstva vnitra ze dne 8. 7. 2024 Bezpečnostní a politická situace v zemi: Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
19. Žalovaný v napadeném rozhodnutí aktuální situaci v zemi původu zhodnotil následovně: „v Rusku pak z hlediska politické a bezpečnostní situace nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí další opakovaná žádost výše jmenovaného o mezinárodní ochranu, tedy od července 2021, nebo do doby, kdy tuto zhodnotil i příslušný krajský soud, tedy od února 2022 ani obecně k žádným zásadním změnám v politické či bezpečnostní situaci, které by mohly mít vliv na posouzení žádosti výše jmenovaného o udělení mezinárodní ochrany. Správní orgán šije vědom, že dne 24. 2. 2022 došlo k vypuknutí ozbrojeného konfliktu mezi Ukrajinou a Ruskem, které tuto nezávislou zemi napadlo, z veřejně dostupných sdělovacích prostředků je zřejmé, že tento konflikt ve své otevřené formě neprobíhá na území Ruské federace. Informace OAMP - Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 8. 7. 2024 pak uvádí, že bezpečnostní situace byla na většině území Ruské federace stabilní. V souvislosti s ruskou vojenskou invazí na Ukrajinu dne 24. 2. 2022 dochází k omezenému počtu bezpečnostních incidentů na ruském území v bezprostřední blízkosti hranic s Ukrajinou - v

Kurské, Bělgorodské a Brjanské oblasti. I když v oblastech hraničících s Ukrajinou dochází k událostem, které mohou mít s tímto konfliktem přímou souvislost, tak vzhledem k obrovské rozloze Ruské federace a omezené lokalizaci těchto incidentů není možné tvrdit, že občané Ruské federace jsou v obecném měřítku tímto válečným konfliktem bezprostředně ohroženi. Jmenovaný navíc naposledy žil ve městě Moskva, nacházející se v Moskevské oblasti, kterého se ani hypotetické ohrožení v souvislosti s konfliktem na Ukrajině tedy vůbec netýká.“

20. Soud uvedené odůvodnění ve vztahu k otázce možné podstatné změny okolností považuje za přezkoumatelné a dostatečně a logicky zdůvodněné. Soud se s žalovaným ztotožnil v závěru, že v daném případě žádná podstatná změna okolností ve vztahu žalobce k zemi jeho původu nenastala, válečný konflikt do Ruské federace nezasahuje a zásadní změna poměrů v souvislosti s konfliktem na Ukrajině v ruské zemi nenastala, situace je tam stabilní. Není tedy důvod domnívat se, že by žalobcem dříve uváděné účasti na demonstracích měly být v současné době posuzovány odlišně, než v první žádosti a že by nyní mohly zakládat odůvodněný strach z pronásledování dle § 12 zákona o azylu. Pro úplnost soud dodává, že v současné době v Ruské federaci neprobíhá ani mobilizace.
21. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobcem v žalobě uváděné argumenty nesvědčí o tom, že by došlo k takové podstatné změně okolností, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalovaný tedy zcela v souladu se zákonem o azylu aplikoval § 11a odst. 3 zákona o azylu. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VI.

Náklady řízení

22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 2. května 2025

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.